

ikke godt kan køre en national ordning obligatorisk nu, og så, når EU på et eller andet tidspunkt har besindet sig, kan køre ind på et EU-plan. Det kan godt være, det varer længe, men det kan da være, at de på et tidspunkt besinder sig i EU.

Jeg synes, det er godt, at vi er nået frem til, at det altså ikke er regeringens egne jurister i Justitsministeriet, der skal vurdere, hvorvidt det her er EU-lovstridigt, men en uvildig instans. Det synes jeg er en god udvikling, vi er nået til der.

Jeg vil godt til sidst minde om, at vi har andre sager, hvor vi, vistnok et enigt Folketing, men i hvert fald et meget stort flertal i Folketinget, har kørt sager, som har været bedømt i Justitsministeriet som værende i strid med EU-lovgivningen. Ud over sagen om dyretransporter vil jeg godt nævne dengang, da Danmark gik enegang for at hindre, at der blev blandet antibiotika i alt foderet til danske husdyr.

Det var sådan set ikke, fordi det sundhedsmæssigt var direkte farligt, men det var indirekte en fare for sundheden for den danske befolkning, fordi det kunne give en reaktion i form af, at befolkningen ikke ville have gavn af en efterfølgende antibiotikabehandling, fordi der kunne opstå resistens.

Det vil i virkeligheden kunne sammenlignes meget med den sag her. Men der gik vi alligevel enegang, og det gjorde vi med meget stor succes, for det endte faktisk med, at en række af de antibiotika, der helt unødvendigt blev blandet i foderet til raske dyr, blev forbudt i Danmark, og efterfølgende blev de rent faktisk forbudt i EU for en række områders vedkommende. Det var en succeshistorie.

Kl. 18.35

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne, værsgo.

Per Clausen (EL):

Det har på mange måder været en udmærket og spændende debat, der har været i dag, selv om jeg nok tror, at den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, var lidt for optimistisk, da han sagde, at vedtagelsen af det her forslag kunne sætte spørgsmålstejn ved Danmarks medlemskab af EU.

Jeg kan forsikre Folketinget, og hvem der ellers måtte være interesseret i det, om, at det ikke har været baggrunden for at fremsætte det her

forslag, at det skulle kunne få Danmark ud af EU. I virkeligheden er det vel sådan, at vi med en vedtagelse af det her forslag og en efterfølgende reaktion fra EU's side, som var den, Socialdemokraterne gav udtryk for i dag, kan risikere, at det medvirker til at udsætte den dag, hvor Danmark kommer ud af EU. For et væsentligt kritikpunkt af EU ville så falde bort eller i hvert fald ikke fremstå særlig indlysende. Så det har ikke været hensigten.

Det har selvfølgelig også været en spændende debat, fordi der nu er bred tilslutning til, at der skal gennemføres uafhængige juridiske undersøgelser af Danmarks forhold til EU. Når jeg tænker på alle de gange, hr. Keld Albrechtsen i sin tid som EU-ordfører for Enhedslisten har foreslået det og fået det afvist, ville han i hvert fald i dag glæde sig over, at man nu har indset, at der er behov for uafhængige juridiske undersøgelser.

Så er der selvfølgelig det afgørende problem, nemlig hvordan man får en uafhængig juridisk undersøgelse, som er i stand til at forudse, hvordan EF-Domstolen i sidste ende vil afgøre en sag. Det kan nok være kompliceret, men det må vi se på i det videre udvalgsarbejde.

Set fra mit synspunkt er sagen også interessant forstået på den måde, at det ikke var min plan, da jeg kom i Folketinget, at jeg i løbet af de første 2 år som medlem af Folketinget to gange skulle fremsætte et beslutningsforslag om, at man skulle gøre en ekstraordinær indsats for at få vedtaget et konservativt forslag om et ernæringsmærke. Oven i købet har min entusiasme været så stor, at jeg har fremsat forslag om to forskellige ernæringsmærker.

Jeg vil dog sige, at om ikke andet har ernæringsmærkerne nok vundet i kvalitet på grund af den lidt langsommelige proces, og det kan selvfølgelig være et argument for, at det ikke altid har været spildt. For ellers havde der selvfølgelig også været en diskussion om ernæringsmærket; om det overhovedet havde nogen mening og nogen betydning. Det har ikke været meget inde i debatten i dag, fordi det ligesom er erkendt, at vi faktisk står i den situation, at selv om vi betragter os selv som bevidste forbrugere, der som regel, når vi køber noget usundt, godt ved, at det er usundt, så er der i den måde, man emballerer på, den måde, man markedsfører og laver reklamer for produkter på i Danmark, en tendens til, at man fremstiller usunde produkter som sunde.